

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št 14

V Gorici, v petek 18. februarja 1927

Leto X.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici, Ri-
va Piazzetta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308

Našemu prefekti.

V poslednjem času prihajajo z dežele poročila, da nekateri gospodje fašisti plenijo otroški listič »Jaselce« ter knjige cerkvene bratovščine »Goriške Mohorjeve družbe«. Neka gospoda si je drznila celo naznaniti radi širjenja Mohorjevih knjig domačega župnika orožnikom.

Med take junake spadajo med drugimi: predobro znani in slavni učitelj Jerkič iz Podkrajja, nič manj slavni didaktični ravnatelj iz Št. Petra pri Gorici gospod Ceschia ter bovški didaktični ravnatelj Gogoli.

Kaj naj rečemo k predrznemu postopanju teh gospodov?

Predložiti jim hočemo najprej okrožnico Mussolinija od 5. januarja, v kateri naj preberejo nastopne stavke: »Prefekt je najvišja državna oblast v pokrajini. Vsi državljani so dolžni spoštovanje in pokorščino najvišjemu predstavniku režima in morajo sodelovati z njim, da mu olajšajo nalogo.«

Knjige sv. Mohorja in »Jaselce« je pregledala kvestura v Gorici, pregledal in odobril jih je prefekt, prefekt je dovolil, da se knjige razpečavajo med ljudstvom. Imamo pred seboj odlok najvišje državne oblasti v pokrajini, sklep uradnika, ki govori v imenu Mussolinijevem, kateremu edinemu je on za svoja dejanja odgovoren.

Kdo je tisti, ki se drzne kršiti javno njezove odredbe in poteptati njegove uradne sklepe? To so državni uradniki, katerih prva in edina dolžnost je spoštovati oblastvo, se mu brezpogojno podrežati. Ako se gospodje ne zavedajo, kaj delajo, jim hočemo mi pojasniti njih početje.

Oni si prisvajajo pravice kr. kvesture in kr. prefekta.

Kolikor je nam znano, veljajo namreč odredbe prefekta in kvestorja za celo pokrajino, za vse kraje brez izjeme, in sicer, če se ne moremo, tudi za Podkraj, kjer učiteljuje Jerkič, tudi za Št. Peter, kjer stoluje Ceschia, tudi za Bovec, kjer živi Gogoli. Toda ti gospodje niso tega mnenja. »Tukaj v Podkrajju« — je mislil Jerkič — »ne velja ukaz prefekta, tukaj ukažem jaz, prefekt v Podkrajju se imenuje Jerkič in ne Cassini.« Enako sta mislila Ceschia in Gogoli. Eden se je proglasil za prefekta v Št. Petru, drugi za prefekta v Bovcu.

Živimo v pustnem času, ko se ljudje šemijo in naslopajo tudi kot japonski cesarji ali španski biki-borci v zabavo občinstvu. Zato bi se lahko smejali, ko vidimo didaktične ravnatelje in učitelje, da se kažejo občinstvu kot našemu prefekti in kvestorji; toda stvar je preveč resna, da bi se šalili.

Po našem mnenju je ravnanje imenovanih drž. nastavljenec kaznjivo in zato prosimo gospoda prefekta Cassinija, naj poseže odločno vmes. Ako se ne napravi red, bodo taki brezvestneži izpodkopali s časom ves ugled državnih oblastev in v deželi bomo imeli nekega dne 200 prefektov in par sto kvestorjev.

Slovensko ljudstvo spoštuje drž. oblast, a sovraži iz dna duše protipostavnost. V interesu državne avtoritete morajo biti krivci brez vsakega usmiljenja kaznovani.

Kaj se godi po svetu?

V nedeljo zvečer je slovesno ozaljšani vlak pripeljal na Wilsonovo postajo v Pragi skupino jugoslovanskih poslancev. Zastopniki slovanske države ob Adriji so prišli vrečat severnim bratom obisk iz lanskega leta. Lani namreč so češko-slovaški poslanci prišli v Jugoslavijo in ob živahnem zancsu so severni in južni Slovani obnovljali staro prijateljstvo držav sv. Vaclava in Dušana Silnega ter svetca sv. Save. Ti obiski niso zgolj čin vpljudnosti in lepega vedenja, marveč imajo trajnejše politične in gospodarske posledice v odnosu obeh bratskih držav.

Učenci sv. apostolov.

Že v sivi davnini so se spletle vezi, ki so oba naroda družile v eno celoto. Ko sta se dvignila Ciril in Metod, poslanca božja, k slovanskim redovom, sta romala skozi slovanske dežele z novimi slovanskimi pismenkami. Za vse Slovane v srednji Evropi sta prinesla enako slov. knjigo in enako bogoslužje. V sv. veri sta zedinila brate od Krkonoš do Krasa. In ko so spletke nekaterih bolj nemških kot cerkvenih škofov zgrizle sv. brata iz Morave, sta šla na jug, kjer so ju že čakale odprte brazde. Kakor na severu tako sta zdaj tu nadaljevala versko in kulturno delo. Prva vez, ki družila češke in jugoslovanske rodove so nauki sv. solunskih bratov. Ko se je slovansko bogoslužje in slovanska duhovščina morala zatekati vedno bolj na jug, na otoke in v Bolgarijo — (na otoku Krku, kjer je za škofa naš rojak dr. Srebrnič, živi še od časov Metodovih učencev slovansko bogoslužje) — je tudi politična moč Svetopolkove češke države, Kocelove med ogrskimi Slovenci in posavske hrvaške skopnela.

Madžari in Nemci so se zagostili kakor klin ob Donavi med severne in južne Slovane in jih razprtli. Vsak narod je začel živeti svoje življenje. Čehi v borbi z nemškimi viteškimi redovi, Slovenci pod bičem pritepenih nemških grofov, Hrvat se je začel vtapljati v madžarskem morju, le Srbi so si s puškami in brezmejnimi junaštvom gradili lastno državo.

Bratskega duha ne ubije tuja sila!

Toda vse zunanje sile niso mogle zatreti spomina na nekdanje dni. V zgodovini so se še tu in tam porodili trenutki, ki so obetali dvigniti staro slovansko skupnost na dan. Silni Otokar Premislovič si je v duhu zasnoval slovansko državo od Češke šume do Goriške. Del Slovencev na Kranjskem in Koroškem je že spadal pod njegovo žezlo. Že je Otokar slišal kipenje jadranskih valov, ko je Rudolf Habsburški pri Suhih krutih storil konec Otokarjevim sanjam. Še so se ponavljali stiki med jugom in severom. Toda sleherni poskus je bil zamorjen že v spočetju.

V novejši dobi so pa vstali veliki duhovi na češki in jugoslovanski strani, ki so si izmenjavali misli o skupnosti rodov to in onostran Donave.

Spomnimo se le na češkega učnjaka Šafarika, ki je z isto ljubeznijo brskal po častitljivih jezikoslovskih starinah češčine, kakor jugoslovanski jezikov. In veliki jugoslo-

vanski škof Juraj Strossmayer, kako je ta kazal k bratom na sever!

Dunajska vlada je prav ljubosumno skrbela za to, da ne bi v podložnih slovanskih narodih vstalo prepričanje, da so oni v monarhiji v večini in da je že čas, da raztržejo spono, v katere so jih vkovali Nemci in Madžari, slepi od svojega nacionalizma. Dolga desetletja je Dunaju šlo po začrtani poti. A prebujena zavest v tlačenih Slovanih je odločila drugače.

Sesula se je trhla in naravi ne odgovarjajoča monarhija, znova je pa ob Labi in Moravi odmevala himna »Kde domov mi?«; in zopet je Dušanovo carstvo zajelo v svoj objem južne Slovane.

Naravne vezi.

Komaj sta novi državi nastali, že sta se našli. Mali sporazum je delo Čehov in Jugoslovancev. Le škoda, da so politične razmere tako ukrenile, da je vanj spadala tudi Rumunija in ne Bolgarija ali Poljska.

Lansko leto 4. oktobra so češki parlamentarci prišli v Belgrad in tam so v Narodni skupščini na skupni seji z jugoslovanskimi poslanci ugotovili, da je treba pred političnim in gospodarskim zblizanjem napraviti prve korake za kulturno zblizanje. Tukaj je treba najti tiste naravne vezi, ki vežejo obe državi. Treba je spoznavati medsebojno književnosti, biti v medsebojnih znanstvenih stikih, Čeh naj se uči enega izmed jugoslovanskih jezikov, na jugu pa naj se malo bolj pozanimajo za češčino.

Prav tako važni so gospodarski stiki. Češkoslovaška je bolj industrijalna država, Jugoslavija pa bolj poljedelska. Kako lepo se bi obe lahko izpopolnjevali! O tem bodo tudi govorili odposlanci iz Jugoslavije. Najbolj važni so pa potem politični stiki; skupno nastopanje obeh slovanskih držav. Če bi kak češki ali jugoslovanski minister pred drugimi evropskimi tovariši nekaj povedal v imenu obeh držav, bi to nekaj veljalo in držalo.

Prav posebno zdaj je važno, da se predstavitelji obeh držav dogovorijo o skupnem nastopanju v zunanji politiki. Snujejo se nove državne zveze v Evropi in slovanske države morajo imeti bistro oko, da se prav odločijo v korist svoji prihodnosti.

Pri slavnostnem sprejemu jugo-

slovanskega odposlanstva je češki senator in veliki prijatelj rajnega Kreka dr. Hruban najprej govoril o voditelju Slovencev Kreku, kako je delal za zedinjeno Jugoslavijo in za bratsko vzajemnost obeh držav. Svoje besede je zaključil takole: »Naša srca imajo medsebojna nagnjenja. Ni dvoma, da se bodo tudi roke našle pri skupnem delu.«

Okno v svet.

Nemci in Poljaki v laseh.

Nemci so prav močno jezni na Poljake, ker so ti poslali preko meje par nemških inženirjev vslužbenih pri poljskih rudnikih. Poljaki se opravičujejo, da hočejo zagotoviti domačinom kruh. Nemci pa odgovarjajo, čemu pa potem ne preženejo čez mejo tudi inozemce drugih narodnosti. Na obeh straneh postajajo vsak dan bolj gorki.

Društvo narodov.

Odbor Društva narodov bo prišel skupaj 7. marca. Pomenil se bo, kaj je Društvo naredilo za Bolgarijo in Grčijo ter za Gdanskoo. Prav važna torej ne bo ta seja.

Nemško časopisno podjetje.

Največji nemški list v Berlinu »Berliner Tageblatt« izdaja založništvo Mosse. Na Dunaju izhaja velik dnevnik »Neue Freie Presse«, ki je v stari monarhiji imel takšen vpliv, da je celo smer zunanje politike določeval. V majhni Avstriji je tak list skoraj brez pomena. Zato delajo na to, da bi založništvo Mosse prevzelo »Neue Freie Presse«. To bo najbrže prvi korak za zvezo med Nemčijo in Avstrijo.

Poljska naj bo pametna.

V Moskvi zboruje te dni izvršilni odbor sovjetske zveze. Predsednik Adamovič beloruskih sovjetrov je pri zborovanju povedal, kako zatirajo Poljaki belorusko narodno manjšino na Poljskem. Ogorčeno je protestiral proti zatiranju te manjšine in poudarjal, naj se potem Poljaki prav nič ne čudijo, če ob takim postopanju postajajo njih manjšine boljševiske.

Nova stavka?

Iz Anglije zopet prihajajo poročila o sumljivem gibanju med premogarji. Vsi rudarji v južnih premogovnikih so baje enoglasno za novo splošno stavko. Če bi stavka res izbruhnila, bi to zadelo Anglijo v živo, ker ima zdaj vse misli na Kitajskem.

DNEVNE VESTI.

Uredniške ure.

Kdor želi osebno govoriti z uredništvom, lahko to stori vsak delavnik od 11—12 ure tam, kjer je upravništvo.

V znanje.

Kdor želi pojasnil v prašanju posojil na starostno obrabo, naj se zgleda v tajništvu Kmečke-delavske zveze. Imeti pa mora že po financni likvidirano vojno odškodnino.

JUSARJEM.

Jusarje ponovno pozivljamo, da prijavijo svoje pravice na skupnih zemljiščih od 7. junija 1927 komisariju za likvidacijo skupinskih pravic v Trstu, če niso do sedaj že te-

ga storili (Al Commissario per la liquidazione degli usi civici — Trieste, Via Caneva št. 13). Jusarje opozarjamo, da je tajništvo Kmečke-delavske zveze priobčilo v »Goriški Straži« 2. aprila 1926 št. 25. natančen pouk, kako je treba napraviti prijavo. »Goriška Straža« je v isti številki priobčila tudi potrebne vzorce prijave.

Gospodarji!

Kje boste dobili svetovalca, ki vam bo dal brezplačen odgovor na vsa gospodarska vprašanja? — V »Gospodarskem listu«. Pošljite takoj 12 lir na upravo »Gospodarskega lista«: Gorica, Corso Verdi 37, ali pa zahtevajte prvi dve številki na ogled.

Slab dopisnik.

Pred kratkim je obiskal Gorico odposlanec prvega fašistovskega lista »Popolo d'Italia« Sandro Giuliani. Popisal je tudi Gorico in njene može v eni številki svojega lista. To je pa dopisnik naredil zelo površno. Da Slovencev sploh opazil ni, ker je poročilo pisal menda v kavarni, to se razume. O vsej slovenski zemlji od Soče do meje, tudi ne ve ničesar. In vendar je dal naslov svojemu članku: Nova goriška pokrajina. Če hočejo biti drugič v Milanu bolje poučeni o obmejnih pokrajinah, morajo poslati boljše dopisnike.

Sprejem v pomorski ženijski zbor.

Razpisan je bil že lani v novembru sprejem 12 poročnikov za trajno službovanje v pomorskem ženijskem zboru. Kakor nam sporoča prefektura so se glede tega razpisa izvršile nekatere spremembe. Kdor se natančneje zanima, jih lahko dobi na vpogled v uredništvu obradnih urah.

Osebna vest.

Naš rojak iz Rihemberka g. Fr. Sever, iz ugledne Severjeve družine, je te dni v Mariboru položil sodnijske izpite. Mlademu sodniku častitamo!

Iz postonjske podprefektore.

V začetku tega tedna je zapustil naše kraje zadnji podprefekt. Posloval se je postojnski podprefekt Orlandi, ki je namenjen za prefekturnega namestnika v Regio Emiliji.

Varujte se sleparjev!

Dasiravno je »Straža« že večkrat pisala o raznih sleparijah, katere so se izvršile na račun naših ljudi, vendar so nekateri še tako zaupljivi, da verujejo vsakomur, ki pride na prag. Ta dogodek naj govori:

Dne 5. t. m. se je zglasila neka ženska na Idriji pri Bači v neki hiši, kjer imajo sina v Ameriki. Domačinom se je predstavila, da je doma iz Št. Petra pri Gorici. Nato jim je povedala, da prihaja iz Amerike ter da jim prinaša sinove pozdrave. Seveda so bili domači vsi veseli. Nadalje jim pove, da jim je sin poslal — z njeno pomočjo, paket z veliko vrednostjo. Paket pa da je shranjen v Št. Petru. Poslati da ga pa ne more, ker nima denarja za poštnino. Zato ji morajo dati kaj denarja. Hišna gospodinja ji je seveda vse verjela ter ji je izročila 27 lir. Ko je ženska dobila denar, je pripovedovala dalje, kakšne dobre službe, da imajo v Ameriki. Njihov sin baše služi 12 dolarjev dnevno! (Seveda bi jo lahko vjeli, da laže.) Nato je obljubila, da dobijo v treh dneh blago ter je odšla proti Tribuši. Seveda so pričakovali, da jim pride vrednostni paket v treh dneh, toda niti v teku enega tedna ga ni bilo.

Ljudje, zakaj ste tako neprevid-

ni, da verujete vsem sleparjem, kljub vednim opominom naših listov.

Mv.—

Umetniki, le vkup!

V Italiji se je osnoval poseben odbor, ki mu predseduje senator Ricci, ki bo razdelil 100.000 lir (prva nagrada znaša 10.000 lir) med tiste umetnike, ki bodo zamislili najlepšo kravato. Ta odbor je naprosil tudi »Stražo«, naj pove gospodom umetnikom, da mora biti kravata naslikana v velikosti 10×15 in pritrjena na lepenko 30×40. Barve morajo biti tako izbrane, da se da z njimi barvati svila. Treba je končati do 15. maja, potem pride denar in potem gremo — kravato zapit, seveda umetniki in uredniki skupaj.

V znanje.

V Draščekovi hiši na Kornju v drugem nadstropju se sprejemajo potni listi za v Trst na jugoslovanski konzulat.

Potres v Jugoslaviji.

Že zadnji pot smo pisali, kako se je zemlja stresla v Hercegovini in Dalmaciji. Učenjaki so mnenja, da se je nekje sredi Jadranskega morja udrlo dno. Ta ugrez je pa stresel tudi sosednje plasti. Več sto hiš v Hercegovini in Črni gori se je popolnoma sesulo. Škode je par milijonov dinarjev. Vendar pa so poročila v raznih listih silno pretirana. Pišejo, da je zgubilo življenje ogromno ljudi. To pa ni res.

Novo odlikovanje.

Ko se je mudil glavni tajnik fašistovske stranke v uredništvu lista »Popolo d'Italia«, mu je glavni urednik izročil izkaznico častnega urednika.

Slava slovenskega učenjaka.

Ljubljanski vseučiliški profesor Aleš Ušeničnik je spisal že pred leti svojo znamenito »Sociologijo«. To njegovo knjigo prevaja zdaj ukrajinski učenjak Firak na ukrajinsko.

Beseda božja v maternem jeziku.

Pater Donders piše iz zamorskih mislonov: »Ko slišimo naše zamorske duhovnike ko poučujejo, tedaj si zaželimo, da bi tudi mi zamogli tako jasno in v srce segajoče govoriti. Kristjani so naravnost z gniljivo ljubeznijo navezani na te dušne pastirje, ker — so njihovi rojaki.« — Kako glaboka resnica! Kar velja za Afriko, velja tudi za Evropo: le domač duhovnik more uspešno sejati božje seme v srca svojih rojakov, ker govori njih jezik in je kri od njihove krvi. Ko pa se čuje božja beseda iz tujih ust, se srca zakrknjejo.

Požar v Mariboru.

V mariborski tvornici »Volta«, kjer izdelujejo električne žarnice je izbruhnil silovit požar. Škode je okoli 10 milijonov dinarjev.

Železniška nesreča.

Že nekaj časa nismo slišali o železniških nesrečah. Ta teden je pa svet pretresla zopet novica, da sta se na severnem Angleškem dva protivozeča vlaka zarila drug v drugega. Bilo je ravno pred osmo uro zjutraj, ko so se otroci vozili v šolo. Prvi vagoni so bili prav zmlinčeni ko pogače. 12 je mrtvih in 45 težko ranjenih. Ti so po večini majhni šolarčki.

Brezposelni.

Po uradnih številkah je bilo 31. decembra 1927 v Italiji 180.000 brezposelnih. Pripominja pa se, da je to število znašalo takrat, ko je prišel fašizem na vlado, 260.000. Torej 80.000 več.

Pri umazanem cesarju.

Grški princ Nikolaj pripoveduje, da ga je zadnji turški sultan povabil na obed. Obed je bil prav navaden. Toda to ni še nič posebnega. Bolj čudno je to, da je bilo namizno orodje vse — umazano in rjavkasto. Ko se je turški cesar prav živahno razgovarjal s svojim sosedom, si je princ brž začel brisati vilice v namizni prt. Ni bilo dolgo in so ga začeli posnemati vsi navzoči poslanki. — To v spodbudo našim gospodinjam!

O občinskem obrtnem davku. (Imposte sulle industrie.)

Udruženje industrijalcev v Gorici nam je poslalo v zadevi občinskega davka, ki ga morajo plačevati obrtniki, naslednja pojasnila: Člen 5. kr. odloka-zakona 20. oktobra 1925. št. 1944 dopušča občinam, da smejo začasno obdržati še občinski davek na obrate (tassa di esercizio), namesto obrtnega davka (imposta sulle industrie). Zaradi te okolnosti je bilo dvomljivo, kako naj se obdačijo trgovska in industrijska podjetja, ki deloma poslujejo v občinah, katere so uvedle obrtni davek (imposta sulle industrie) in deloma v občinah, ki so še pridržale davek na obrate (tassa di esercizio). Obrtni davek se odmeri na podlagi vseh dohodkov, ki jih je za podjetje odmerila davkarja za davek na premoženje (Ricchezza mobile); prizadeta podjetja bi bila vsled tega za iste dohodke dvakratno obdačena. Da bi se odstranilo dvakratno obdačenje, je osrednje udruženje industrijalcev posredovalo pri finančnem ministrstvu, ki je dalo naslednji odgovor:

Glasom člena 3. odstavka drugega kr. odloka 18. novembra 1923 št. 2538, mora davkarja dohodke posameznih trgovskih in industrijskih podjetij, ki jih imajo v različnih občinah, razdeliti med posamezne občine v svrhu obdačenja z obrtnim davkom (imposta sulle industrie). Vsaka občina sme s tem davkom obdačiti podjetje samo s

tistim delom dohodkov, ki nanjo odpade. Tako sme tudi občina, ki je vpeljala davek na obrate (tassa di esercizio) namesto obrtnega davka, obdačiti trgovsko in industrijsko podjetje s tem davkom samo za dohodke, ki jih ima podjetje v prizadeti občini. S tem je izključeno, da bi moralo podjetje plačati za ta del dohodkov tudi obrtni davek. Na ta način je tudi odstranjena možnost dvakratnega obdačenja za iste dohodke.

Umestno bi bilo, da bi davkarja zaslišala prizadete davkoplačevalce, predno razdeli celoten dohodek podjetja na posamezne občine, ker je ta razdelitev dohodkov za obdačenje poglavitna.

Gospodarstvo.**Sejte jaro pšenico!**

Deževno vreme lanske jeseni ni samo zadržalo posejanega žita v rašči, ampak je tudi zakrivilo, da so posejali mnogo manj žita, kot bi ga bili sicer. Sedaj je čas, da kmet nadomesti, kar je zamudil v jeseni. To bo koristilo njemu, pa tudi splošnosti.

Kjer nismo mogli jeseni posejati ozimne pšenice, tam lahko sejemo sedaj jaro. Razentega poseje goriška pokrajina vsako leto okrog 700 ha ovsa. Tudi del te površine lahko posejemo z jaro pšenico. Mesto cele porcije ovsa, damo konju tudi del cenejše koruze, boba itd. S tem bomo znatno pocenili prehrano konj, na drugi strani pa bomo pridobili zemljo za sejanje pšenice. Razume se, da s pšenico vred lahko posejemo tudi lucerno ali pa deteljo, če hočemo njivo spremeniti v deteljišče.

Kje bomo dobili pripravno seme jare pšenice?

Pri Zadrufni zvezi v Gorici, pri Kmetijskem uradu v Gorici in pri njegovih podružnicah v Ajdovščini, Idriji in Tolminu. Kmetijski urad v Gorici bo prejel in razdelil ameriško jaro pšenico, takozvano Manitoba I. Pšenica je poltrda in od mlinarjev zelo cenjena. Ima majhno zrno, podobno kot pšenica Ardito. Rodi dobro, zahteva pa tudi dobro zemljo. To je popolnoma razumljivo, če pomislimo, da se razvije in dozori v 120 dneh. Domač gnoj ji ne pomaga, za njeno bogostitev rabimo na 1 njivo: 2 q superfosfata, 50 kg kalijeve soli in 50 kg amonijevega sulfata. Gnojila potrosimo po izorani njivi in jih pobranamo. Kjer imamo stroje, sejemo v vrste. Meseca marca njivo pobranamo, da uničimo plevel, ki bi utegnil znatno ovirati v rasti nizko pšenico. Če bi medla barva pšenice kazala potrebo po čilskem solitru, potrosimo ga, toda le zelo za časa. Pri poznem trošenju solitra bi zakasnili žetev in spravili pridelek v nevarnost.

Čuvaj se senjske roke!**Zgodovinska povest.**

Hrvatski spisal Avgust Senoa, poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Na Vašo zapoved — general« se je poklonil poročnik ter odšel, sporazumevši se skrivno z enim očesom s škofom.

»Kaj pravi tedaj general Paskvaligo?« je vprašal željno Rabata.

»Jezi se, strašno se jezi,« je odgovoril škof.

»Pa zakaj?«

»Kakor hitro sem prišel pred njega v Omišlju, me je nahrulil, da Vam, illustrissimo, veruje in da ne mislite izvršiti, kar ste obetalih republik. Sramota je, je rekel, kar se dogaja dan na dan. Uskoški zlodeji so pri Zadru zopet opleni nekoliko beneških ladij olja, pri Hvaru so ugrabili cel brod sardel, a proveditor (upravitelj) Carnaromo p.še, da je v istrskovas provalila četa

Juriševih malopridnežev pod cesarsko zastavo. Je li to strogost, katero vam je obečal Rabata, so li to zasluge, za katere išče nagrade?«

»Ali reverendissime, niste li rekli generalu, da uničim to vražjo golazen z jednim mahom. Pa sem li kriv, da je oglušel nesrečnik Barbo mojim strogim zapovedim?«

»Dokazal sem mu seveda vse govoril sem cele štiri ure, pa Vaše gospostvo me pozna, kakšen prijatelj sem Vam: ali verujete mi, Benečan je trdoglaven.«

»Sveti Josip, kaj naj počnem? Mrzlica me muči, mučijo me upniki. Vse sem potrošil. V kratkem potrebujem 5000 cekinov, ako ne, mi bo slaba pelat!«

»Zato hit te, general, izvršiti generalove pogoje, potem dobite, kar zahtevate. da celo še več.«

»Po tem še le. Škof! Škof! Kaj naj bo iz tega? Meni in moji ženi zaplenijo vse, kar imava, a cesarsko plačo čakati — — —?«

»Hitite, prijatelj, ker Senjani so nekaj zavohali. Vojvode in vlastela se puntajo, najbolj Posedarič.«

»A Barbo?«

»Ne de nič. Evo vam pogojev! Spisala sva jih jaz in Paskvaligo. Po morju smete voditi vojsko. Ta papir je vreden najmanj 5000 beneških cekinov.«

»Ali da so zaznali za to tajnost, pravite?« je Rabata silno prebledel. »Po kom?« Da graški dvor...?«

»Mirujte. Ni li z Vami Marko Anton de Dominis. Jaz pojdem v trsaški samostan po važnem opravilu. Do večera se povrnem. Vi proučite pogoje in izdajte zapovedi. Mir z Vami!« je rekel škof in odšel.

Čez kake pol ure sta se vzpenjala poročnik Capogrosso in škof po onih silnih stopnicah, po katerih se pride do svetišča čudodelne Matere Božje trsatske nad Reko. Govorila sta živo, jezno. Ko sta prispela do vrha stopnic, je rekel škof:

»To so pogoji, dragi Antonio, sklenjeni s Paskaligom. Kar si slišal, ne piši v Benetke. Prvič ni dobro, da se od tukaj kaj takega piše; drugič Paskvaligo opravi ostalo sam. Tvoja skrb bodi bodriti Rabato na Uskoke in paziti, kaj dela. Sedaj pa z Bogom, jaz pojdem v samostan, a tebe zove dolžnost v mestec Trsat. Ne čakaj me, jaz se zaumdim nekaj dalje in fratri so Hrvati — nezanesljivi ljudje. Ni treba, da te vidijo. Z Bogom!«

»Vse po Vaši zapovedi!« je poljubil Capogrosso škofu roko. »Naredim, kakor ste rekli. Rabata je že tako moj!«

Čez pol ure se je povrnil poročnik iz sela Trsata. Veselo pevaje je korakal ogleduh republike in se spuščal po stopnicah. V srcu mu je dobro delo, a pri duši veselo. Njegovi posli niso bili nikdar boljši. Dan je bil veder in miren. Naenkrat se je odzval iz bližnje šume znan glas: (Dalje).

Cerkljanske mlekarne.

Ta dopis smo prejeli iz Cerkljan- skega. Vidi se, da so naši članki o mlekarinah vzbudili pozornost med prizadetimi. Da bi le res vsi, pa prav vsi uvideli, kje je njih rešitev in da bi se oklenili v lastnem inter- resu domačih organizacij.

Kakor je že pisala »Goriška straža«, snujejo v našem okraju neki gospodje »Zvezo mlekarskih zadrug«. Čudno se nam vendar zdi, da so nekateri voditelji naših mle- karen tako kratkovidni, da se tako hitro dajo speljati: Snujoča se »Zveza mlekarskih zadrug« ima na- men kupovati mlečne izdelke in jih oddajati »Delavskim zadrugam« v Trst. Namen bi bil sicer dober, a teh »Zadrug« mi ne poznamo in jim zato ne moremo zaupati. Ali ne stremi za enakimi cilji tudi »Za- družna zveza« v Gorici? Ali ne stremi tudi ona za tem, da bi na- pravila v naših hribih skladišče za mlečne izdelke in nabavila auto- mobil, s katerim bi prevažala te iz- delke v Gorico? Čemu toraj zbirati novi denarni »fond«? Mislimo si par let nazaj; v naših hribih je še redko kdo vedel, kaj je mlekar- na; kdo je pospeševal takrat med nami zadržno misel? Kdo nam je šel na roke, ko smo ustanavljali naše mle- karne in kdo nam je v tolikih za- devah brezplačno posredoval pri oblastvih? Mislim, da niso tega de- lali gospodje, ki bi nam radi danes »pomagali«, ampak da je bila to »Zadržna zveza« v Gorici! Kakšen povod imamo torej, da bi ji danes obračali hrbet?! Zatorej kličem vsem voditeljem naših mlekar- ne ustanovljajmo si novih zvez in ne zbirajmo si po nepotrebnem de- narja, ampak združimo naše »Za- druge« v močno goriško »Zadržno zvezo«. Ona je takorekoč ustano- viteljica naših mlekarne in pod nje- nim okriljem se nam tudi nadalje ne bo bati, da bi naše »Mlekarske zadruge« propadle. I. G.

Tržne cene

dne 17. februarja 1927.

Česnik kg L 3-4; brokoli L 1.80 do 2; kisl zelje L 1.40-1.60; cveta- ča L 1.80-2; korenje L 0.60-80; artičoki kos L 0.80-1; čebula kg L 1.20-1.40; fižol L 2.20-2.40; koks L 2.80-3.20; krompir L 0.75-0.85; peteršilj L 1.60-2; sladka repa L 0.30-4; kisl L 0.80-1; zeleni radič L 1.80-2.20; rdeči radič L 3-4.80; špinača L 3-3.80; motovilec L 4 do 5; vrzote 0.60-1; suhe fige L 3.60 do 4; jabolka L 2-5; suhe češplje L 4-6; surovo maslo L 17-19; presno maslo L 20-22; mleko liter L 1-1.30; med kg L 9-10; trčan med L 10-12; jajca kos L 0.50-0.60.

„Jelkin nageljček“, ilirizem in Stipica Radič.

»Jelkin nageljček« še vedno raz- burja duhove. »Edinost« je to pot dala besedo gospodu —i—ju, ki je dne 10. februarja povedal svoje tehtno mnenje. Bom pa še jaz ka- tero zinil.

Gospod —i— pravi, da so pre- vodi iz hrvaščine skoraj nepotreb- ni. Človek vzame v roke knjigo in slovar in se junaško izprehaja po pisanih tratah hrvaške poezije. To prav gotovo velja za tiste ljudi, ki ne vedo, kako bi zabili svoj čas. Mohorjeva družba pa ni bila usta- novljena za še ne prav stare, aka- demično izobražene vpokojence, temveč za najširše plasti sloven- skega naroda na Primorskem. Pre- težna večina njenih članov ne razu- me hrvaščine toliko, da bi — tudi s slovarjem v roki — mogla s pri- dom brati hrvaške knjige. Pa je tu- di vprašanje slovarja. Slovenci ni- mamo obširnega in temeljitega hr- vaško-slovenskega slovarja. In ako bi ga imeli, bi morali hrvaške knjige vnovč natisniti, ker so iz- daje več noma že pošle. — Najbrž bo res, da Italijani Zoruttija ne

prevajajo v toskanščino, gotovo pa je res, da Nemci prevajajo Walter- ja von der Vogelweide v visoko nemščino, ker ga hočejo populari- zirati.

Zakaj gospod —i— ne piše svojih člankov v hrvaščini? Verba mo- vent, exempla trahunt. Najbrž je ne zna prav dobro.

Glede prevoda bosiljak — na- geljček si dovoljujem sledečo opombo. Gospod —i— je navedel en primer iz srbskih narodnih pe- smi. Lahko bi jih bil navedel več. Daničić (Rječnik, 558) jih ima pre- cej, toda vsi so iz srbohrvaške li- terature. Prav hvaležen bom gospo- du kritiku, ako mi bo navedel samo eno mesto iz slovenske narodne in umetne ljubezenske poezije, ki ope- va bosiljek. Jaz v resnici ne po- znam nobenega. — Prevajalec mo- ra natančno prevajati; kjer pa misli originala ne more izraziti z ade- kvatnimi izrazi, mora pač vzeti dru- ge in se zadovoljiti z natančnim označenjem vsebine. Slovenski bo- siljek po mojem mnenju ne izraža tistega kot hrvaški bosiljak. — Pri —i—ju je stvar seveda drugačna. 24 let je prevajal svoje kremenite nazore o nedotakljivosti slovenske jezikovne individualnosti iz nem- ščine v slovenščino. V tem dolgem času so se tisti nazori izprevrili v ilirizem. Kaj bo šele, ko jih preve- de v hrvaščino?

Gospod —i— se je dotaknil tudi ilirizma, ki ga je zgodovinski raz- voj že obsodil. Ako se bodo narodi

sosedne države kdaj zlili v eno na- rodnostno telo, se bo to izvršilo le po poti naravnega in neprisiljenega razvoja in ne z dekreti in oktroira- nimi jeziki.

Gospod —i— podpira mnenje člankarja v »Voce di Gorizia.« »Goriška Straža« je že takrat po- vedala svojo. Zato ne bom ponav- ljaj. Radoveden sem samo, kaj bo- sta naša poslanca odgovorila na- učnemu ministru, ko jima bo na za- htevo po slovenski šoli pokazal čla- nek gospod —i—ja, rekoč: »Slovenske šole ne dam, pač pa srbohrvaš- ko. Zahtevajo jo vaši šolniki in pe- dagogi.« Gospod —i— je namreč — dejstvo je splošno znano — profe- sor in bivši ravnatelj zadnje slo- venske srednje šole na Primor- skem. Kot tak lahko velja za avkto- riteto na šolskem polju, vsaj za ti- stega, ki nima drugih argumentov. Zato vprašam, ali je javno izraža- nje takih platoničnih želj v današ- njem času oportuno.

Mogoče pa se je gospod —i— ho- tel samo postaviti s tem, da je pred- leti v Zagrebu krogal s samim Ra- dičem. Dogodek je za slovensko kulturno in politično zgodovino vse- kakor važen in prav je, da se ove- koveči. Avtor pa bi si bil za to pri- liko lahko izbral kako drugo obliko, ako mu opisi izprehodov že prese- dajo, morda burko v enem dejanju, idilo o polnoči ali pa elegijo v disti- hih, saj vemo, da je tudi na teh po- ljih strokovnjak.

Dr. A. K.

Kaj je novega na deželi?

Šempas.

V nedeljo dne 13. febr. je imelo tuk. »Bralno in pevsko društvo« zopet po 3 letnem odmoru občni zbor.

Pri tem so bili izvoljeni g. Alojz Peršič za predsednika, g. Anton Krašan za podpredsednika, g. Alojz Podgornik za tajnika; kot odborni- ki so pa bili izvoljeni gg. Krašan Vencelj, Oberdank Franc in Humar Josip. Za njihove namestnike sta pa bila izvoljena gg. Gruden Alojz in Krašan Franc. Komaj je društvo zopet ožvelo, že so nekateri znani rogovileži pričeli segati vmes z na- menom da bi ovirali društveno de- lovanje, a pri tem so se samo osme- šili.

Kobjeglava.

Težke, zelo težke čase preživlja- mo. Davčno breme nas pritiska z neprenosljivo silo. Neprijazna bo- dočnost se nam bliža. Vendar nikar se ne vdajamo v malodušje!

Naše društvo, ubogi »Kraški slavček« je izgubilo dar petja in z njim vred je prešlo tudi navdu- šenje. Sedaj brezbrizno kima; ne- varnost je da se ga poloti bolezen in potem pride lahko do najhujše- ga. Zberimo se k skupnemu delu ki je v našo korist! V prijateljskem krogu pozabimo bridkost in tugo izlijmo v lepo slovensko pesem!

Znano je da bo nekje v okolici ples. Dolžnost vsakega je, da se te- ga ne udeleži. To je nepravda zaba- va, ki samo razplamteva strasti. In sploh naše geslo naj bo: proč s plesi in naše delo proti njim!

Kmetiski fant.

Novaki.

Oglašamo se prav na kratko, dasi imamo veliko poročati. »Koledniki« prihajajo in odhajajo. Možimo in ženimo se! Eni stari, eni mladi, ka- kor pač komu dopuščajo pravila zakonskega jarma. Pustni čas je letos zmotil, pa ne morda kako de- kle, ampak cerkveno uro, tako da nam meri čas za 40-45 minut pre- kasno. Posledice tega so, da je do- poldan dolg malodane za dva po- poldneva. Ljudje, ki hodijo na ura- de ali h korieri, da se peljejo v Idri- jo ali v Sv. Lucijo, prav gotovo za- mudijo itd. Želeti bi bilo, da se taki

jitelji! Ali naj mi kmetje vas učo- mo, da živimo v času, ko slišimo z najvišjih mest dnevno svarilo: Šte- dite! Ne zapravljajte!

Starši = občinarji.

Medana.

Hripa ali influenza je obiskala našo vas. Približno ena tretjina pre- bivalcev kuha v teh krasnih zimsko- spomladanskih dneh influenco v postelji. Bolezen je le bolj lahkega značaja. Do zdaj še ni zahtevala smrtnih žrtev.

Tudi pri nas tožimo o slabih ča- sih. Letina je bila slaba. Vina smo le malo pridelali. In še to malo le s težavo v denar spravljamo. Kup- cev in odjemacev ni. Kupci ne gle- dajo več, kje dobe dobro kapljico, ampak kje dobe bolj po ceni. Zato se le bolj oglašajo pri veletržcih v Gorici kakor pa pri nas kmetih = vinogradnikih. Pivci po krčmah naročajo brisko rebulo, pijejo pa vino, ki še Brd videlo ni.

Koloni so se po prizadevanju fa- šistovskega pol. tajnika zdravnika d' Ottone-ja — znanega že izza časa volitev — združili v fašistovski sindakat s sedežem na Dobrovem. 30. januarja popoldne je bil ta ob navzočnosti nekaterih višjih glav slovesno otvorjen (inauguriran).

Posestnikom = gospodarjem ne preostaja drugega kot da se tudi oni združijo v sindakat posestnikov = gospodarjev. *Opozovalec.*

Slap pri Vipavi.

Večkrat beremo iz raznih krajev o podečtatih, ki gredo ljudem na roko. — Ko je prevzel naš obč. na- čelnik občine, smo videli lepake, ki so obetali vse mogoče dobrote in očetovsko skrb za občane. Zdaj se je ta očetovska ljubezen pokazala v vseh podrejenih občinah v obliki občinskih proračunov. — Naša ob- čina ima kar 44.000 lir proračuna iz katerega je pa črtan borni prispe- vek k plači g. župnika, organista in cerkovnika. So pa smešne postavke v proračunu, kot je čiščenje snega, ki ga vidimo največkrat na Nanosu in druge tej podobne. Bolj primerna kot dnevna plača tajniku, bi bila poprava obč. ceste in poti. Saj je to bilo že v lanskem proračunu! Od- dana je bila tudi voznja gramoza, tega pa nikjer ne vidimo. Če ga kmalu ne bo, potem bomo verjeli, da je tudi gramoz lahko prebavljiv, namreč v žepih kake osebe.

Zgodilo se je pri nas že par slu- čajev, da so postali vipavski »fovič« ali krivci nevarno orožje. . . Ne- kega fanta, ki so mu našli orožniki foč so aretirali ter ga odvedli v Ajdovščino, odkoder pa je bil brž izpuščen na svobodo. **Ob.**

Šmartno.

Nekdo, ki najbrže sam nima do- brih trt, je v predzadnji »Straži« grajal naše trte. Pravi, da sadimo skoro samo »tržaško«. To ni res! Saj so vinogradi vsakomur na po- gled, da se lahko prepriča o kako- vosti naših trt in vin. Bric vedno gleda na dobro kapljico, ker ve, da je to edini dohodek! — Dopisnik naj bi raje okreal one predpustne plesne norce, ki se vrte po barjar- jih, gospodarstva pa lezejo dol!

Ledine.

V tuk. župniji ni bilo že nekaj let župnika, ko je pa prišel se je v fari marsikaj spremenilo. Imamo tudi lep nov tabernakelj, še lepši je pa naš novi pevski zbor, ki šteje že blizu 30 fantov in deklet. Manjkajo pa nam še nove orgle in organist. — Pred ne dolgim sta se poročila Ma- rija Seljak in Jakob Kavčič. Kakor povsod drugje je tudi pri nas reva. Ljudje mislijo na izselitev. — Letos nas je zelo razveselil »Naš Čolnič« v svoji novi obliki. Fantom in de- kletom prav dopade. Se razume, da smo tudi zvesti Mohorjani. Naj- bolj pa jaz, ki to pišem ker sem zadel letošnjo srečko. Zato se go- spodom pri Mohorjevi družbi tudi prav lepo zahvalim.

Ajdovščina.

Zadnje čase imamo pri nas kar celo vrsto plesov. Zdi se, da nekateri gospodje smatrajo za naravnost domoljubno dolžnost, če prirejajo ples in silijo nanje Ajdovce in okoličane. Čudimo se, da ne dobe od zgoraj nikakega migljaja, naj se raje na kakšnem drugačnem poslu udejstvujejo, ne ravno s plesnim norenjem. S tem Ajdovci prav nič ne pridobimo.

Šturje — Ajdovščina.

Pod tem imenom še ni prinesla »Straža« dopisa, zato malo pojasnila. Šturje je vas s približno 1700 dušami. Ajdovščina je trg s približno 1000 dušami, oboje je prav skupaj, samo rečica Hubelj meji. V mnogih ozirih sta oba kraja vezana skupaj. To je tudi videlo politično oblast ter je pritegnilo k obema še vas Ustje pod enega občinskega načelnika. Upravlja se vsaka občina zase, a vendar se uraduje večinomoma v Ajdovščini. V Šturjah je na obč. uradu nabit urnik uradnih ur s podpisom poteštata, a srečo moraš imeti, če dobiš odprto. Ljudje so nevoljni, ker ne morejo več tako hitro opravljati svojih poslov, kakor so jih vedno. Svoje dni si videl oglase društvenih prireditev na obeh straneh, danes vidiš oglase plesov in samo plesov na obeh straneh.

Tu je stvar, ki upliva na vse strani enako. Ko je pred kratkim izšla naredba ali zakon o omejitvi plesov, je bila sprejeta v večini prebivalstva z zadoščenjem, posebno pri starših. A glej spaka, prišel je sveti pust in prinesel plesov na obeh straneh toliko in toliko aranžerjev visokih in nizkih, ki so s svojo avtoriteto vabili k udeležbi razne stanov, da je že zmanjkalo stanov, a plesov ne. Danes so spet vabili ognjegasci k svoji plesni zabavi. Hudobni jeziki pravijo da je to vaja, kako se gasi žejja, ljubezen, denar in materina skrb za oddajo hčer. Pa pustimo gasilce in skrbne mamice, ker prvi se opravičujejo, da jim manjka še gasilno orodje, a druge, da jim bo manjkalo odjemalcev. Poslušajmo raje druge resne glasove! Velika večina očetov ne razume, kako se more zakon o društvenem gibanju, ki bi mladini le koristil, tako strogo izvajati, a drugi o omejitvi plesov, pa tako ohlapno?

Breginj.

(Sv. misijon.) — Malodušnost, pritoževanje in splošna nezadovoljnost, to so spremljevalci današnje ga človeka. Da bi odpodili te neljubne spremljevalce, je naš g. župnik povabil med nas oč. gg. misijonarje iz Mirna, ki so dospeli k nam 29. jan. in ostali pri nas do 7. februarja. »Pozdravljeni obnovitelji duš« je klical v pozdrav gg. misijonarjem napis na prvem slavoloku. Da, naše duše so klonile, omahovale in bile žejne obnove, žejne resnične prijateljske besede, ki bi nas dvignila in vzbudila. Zato pa so besede vrlih misijonarjev segle globoko in spoznali smo vzroke malodušnosti, pritoževanja in nezadovoljnosti. Veseljačenja in plesišča nas ne bodo niti osrečila, še manj pa obogatila. Naša sreča in zadovoljstvo je edinole v Kristusu, ki je pot, resnica in življenje. — Uspeh misijona je bil naravnost sijajen. Številna sv. obhajila, ki so se podeljevala že začetkom sv. misijona, so zadnja dva dneva narasla na največje število, tako da baje ni bilo domačina, ki bi ne pristopil in prejel sv. obhajila. To lepo pobožnost smo zaključili z veliko in impozantno evharestično procesijo, kakršne še ni videl Breginj. Prijatelji, naj nam gorečnost in spoznanje ne ugasneta več; saj je že stari grški modrijan Sokrat izrekel: Ne poraja se iz bogastva krepost, ampak iz kreposti raste bogastvo!

Črni vrh nad Idrijo.

Morda utegnemo nekateri čitatelji »Straže« misliti: Tam v Črnem vrhu pa mora biti prava Sibirija, prometne zveze so pretrgane. Ljudje le za pečko sede in čakajo, da jih pomladansko solnce vse premrle in ozebljene zopet predrami, oživi in razgiba. Ker ni bilo iz Črnega vrha že dolgo nobenega dopisa v »Stražo«, bi skoraj ne smeli zameriti njim, ki tako mislijo. Toda, vseeno je malo zmotne v takih mislih. Res ne uživajo Črnovršci dobrot toplega solnca, kakor njih bližnji sosede Vipavci, vendar jih zima ni kakor ne ovira, da ne bi skrbeli za svoj gospodarski napredek in obstanek. Nasprotno! Ravno letošnjo zimo so napravili važen gospodarski korak: ustanovili so 2 samostojni združni mlekarji v Zadlogu in Črnem vrhu, prva je že v obratu, druga pa, upamo, prične kmalu obratovati. — Praktično se pri ustanovitvi takih organizacij pokažejo težkoče, toda razumevanje in zmisel za združništvo in korist, ki jo prinašajo take organizacije, zna vse poteškoče odstraniti. Zato je začetek in konec vsakega združnega podjetja vprašanje, ki naj si ga zastavi vsak zadrugar: Ali vem, kaj je združna organizacija in kakšne koristi imam od nje jaz in občina? Na to vprašanje pa si ne bo odgovoril nihče, ki za pečko sedi in premišljuje zgodbe iz starih zlatih časov, ki nočejo in nočejo nič več nazaj priti. Za to je marveč treba vzeti v roke gospodarske liste in čitati, čitati zlasti »Gospodarski list« in »Stražo«. Bodi torej pravilo: Vsak zadrugar bodi naročnik omenjenih listov.

Iz tujine domovini.

Rudarji iz Francije (Mantiers) pošiljajo srčne pozdrave staršem, ženam, bratom, sestram, dekletom, prijateljem in sovražnikom. »Mevšek M., Gantar F., Kogovšek J., Drmota J., Zavratac, Jereb M., J., Ipavec P., Eržen P., J., Rupnik, I. Čebelj R., J., Jereb J., Medvedjebro. Mlinar J., Gladek J., Bogataj K., Veharše. Lukan I., W. A. Godovič. Novak A., Pelhan J., Eržen F., Jeslični vrh. Bezeljak J., Seljak W. J., Sedej M. J., Gantar M. F., Ideršek. Lampe W., Idrija. Manfredo I., Kobarid. Susič J., Gorica. Zaga I., Ljubljana. — Vsi zgoraj imenovani se zahvaljujemo »Goriški Straži«, ki nam redno dohaja in ki jo z veseljem prebiramo.

Listnica uredništva.

J. Š. Idrija ob Bači: O oni poroki je Straža že pisala. Pozdravljeni!

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: P. n. g. Valentin Rudolf ob svojem godu 100 L; Posojilnica v Skriljah 50 L. — Srčna hvala!

ZAHVALA.

Ob priliki težke izgube, ki me je zadela s smrtjo mojega preljubega edinega sina

JOŽEFA FONA,

trgovca in posestnika na Trnovem, se tem potom najsrčneje zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znancom za obilno udeležbo pri pogrebu. Najsrčnejša zahvala veleč. g. kuratu iz Srpence, društvu »Bukev« za okrasek odra, pevcem pod vodstvom g. pevovodje Trebše Franca iz Srpence za ganljive žalostinke ter vsem, ki so pok. tolažili v njegovi boleznini in ki so na katerikoli način iskazali čast pokojniku na njegovi zadnji poti.

Trnovo p. Kobaridu, dne 11. 2. 1927.

Žalujoča mati: Fon Marija.

NAZNANILO.

Odbor »Posojilnice v Selu na Vipavskem«, reg. zad. z neom. zav. sklicuje za dne 27. februarja 1927. ob 10. uri predpoldne v društveni pisarni v Selu hš. št. 12. svoj

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

- s sledečim dnevnim redom:
1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
 2. Čitanje računskega zaključka in odobrenje istega.
 3. Volitev načelstva in nadzorstva.
 4. Čitanje revizijskega poročila.
 5. Slučajnosti.

Odbor.

MOTIŠ SE,

ako misliš da so »Pekate« drage, ker je cena nekoliko višja, ne — ako vpoštevaš redilnost »Pekate« in pa dejstvo, da jih manj potrebuješ, ker se zelo nakuhajo, moraš priti do zaključka, da so najcenejše. Zanesljivo prave v 1/2 kg originalnih zavojih.

VABILO.

»Posojilnica Skrilje«, reg. z. z neom. zav. vabi svoje člane na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR,

ki se bo vršil v nedeljo, dne 6. marca 1926 ob 1. uri popoldne v uradnem prostoru s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva in potrjenje računov leta 1926.
3. Čitanje revizijskega poročila.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Ako ob zgoraj določeni uri ne bo dovolj udeležencev za sklepčnost občnega zbora, se bo vršil isti uro pozneje ob vsaki udeležbi.

K udeležbi vabi odbor.

SEMENA.

Domača črna triletna detelja, lucerna, trave čiste in mešane z deteljo, krmilna pesa nemška »Mamuth« in »Eckendorf«, čebulček in vsa vrtna semena dobite v trgovini JOSIPA MUNIHA, Sv. Lucija ob Soči.

Prilika. Na prodaj je skoraj nov glasovir »Schnabbl«. Obrnite se na »Cinema Teatro Vittoria« v Gorici.

Na prodaj je enonadstropna velika hiša z restavracijo in vsem inventarjem. Zraven je tudi vrt in igrišče za kroglo. Pojasnila daje uprava »Gor. Straže«.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem se preselila s svojo trgovino z mrtvaškimi predmeti iz Raštela v NUNSKO ULICO št. 10. Trgovino sem izpopolnila z vsakovrstnimi predmeti. Cena rakev za odrasle je od 70 lir naprej.

Pavsič Terezija, Nunska ulica 10.

Josip Birsa. Naznanjam cenjenim meščanom in okoličanom, da sem otvoril gostilno na Stolnem trgu 10 (pri veliki cerkvi). Točim pristna vipavska vina. Postrežba točna z domačo kuhinjo. Priporočam se za obilno udeležbo.

Novi gramofoni, prenosljivi, v obliki kovčka, velika izbira. Plošče vseh vrst poskočnih popevk: Valencia, Creola, Sevilla itd. Igle in druge potrebščine. Knjižarna E. Wokulat & C.o, Gorica, Corso V. E. III. = 4. tel. 3—47.

Kanarčke pristne (Harzseifert, Edelroller), izvrstne pevce prodam. Sv. Peter pri Gorici, Vertojbenska cesta 199.

Lloyd Sabaud.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 1. 3. 1927.
»Conte Rosso« 18. 3. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 31. 3. 1927.
»Principessa Maria« 12. 3. 1927.
»Tomaso di Savoia« 25. 3. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 15. 3. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

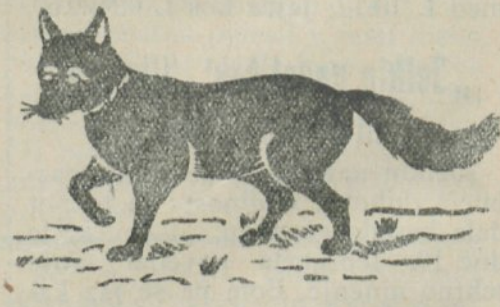
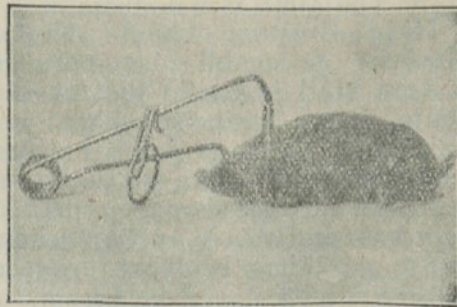
F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, vereric, jazbecov in **krtov.**

Delavnica za strojenje in barvanje

WALTER WINDSPACH - Gorica, Via Carducci 6

Na željo daja pojasnila in preskrbuje pasti.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50,000,000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10,000,000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.